II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 17ης Απριλίου 1984

βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ σχετικά με ένα πρόγραμμα ενίσχυσης της ιταλικής κυβέρνησης στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας και ενδύσεως

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(84/351/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε, σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου, τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας:

I

ότι η ιταλική κυβέρνηση, με επιστολή της 6ης Σεπτεμβρίου 1983, κοινοποίησε στην Επιτροπή σχέδιο ενίσχυσης για επιχείρηση κλωστοϋφαντουργίας και ενδύσεως που βρίσκεται στην Μπολώνια, η οποία παράγει κυρίως πυτζάμες (ΣΠΙ 24), κλάδος ο οποίος θεωρείται στην Ιταλία πολύ ανταγωνιστικός και ο οποίος ως εκ τούτου αποκλείεται καταρχήν από το πεδίο εφαρμογής του νόμου 675/77 για την αναδιάρθρωση και αναπροσαρμογή στις βιομηχανίες, που προβλέπει τη χορήγηση ενισχύσεων, καθώς και εσώρουχα, κλάδος επίσης ανταγωνιστικός (ΣΠΙ 13), για καθεμία από τις οποίες περιπτώσεις απαιτείται προηγούμενη κοινοποίηση·

ότι η ιταλική κυβέρνηση είχε εν πάση περιπτώσει την πρόθεση να χορηγήσει στην επιχείρηση αυτή, η οποία απασχολεί περίπου 250 άτομα, ενισχύσεις που προβλέπει ο παραπάνω νόμος 675/77 αναπροσαρμογής· ότι το πρόγραμμα της επιχείρησης δεν προβλέπει μείωση της παραγωγικής ικανότητας, η οποία παραμένει αμετάβλητη σε 2 000 000 τεμάχια και προβλέπει αύξηση της παραγωγής κατά 200 000 τεμάχια περίπου το χρόνο·

ότι η ενίσχυση θα είχε τη μορφή επιδότησης επιτοκίου 7,94 % σε ένα ομολογιακό δάνειο 925 εκατομμυρίων λιρετών με επιτόκιο αναφοράς 19,85 %, για διάρκεια δέκα χρόνων με περίοδο χάριτος δύο χρόνων· ότι, για μια συνολική επένδυση 5,02 δισεκατομμυρίων λιρετών η αγορά αποθεμάτων θα ανερχόταν σε 3,2 δισεκατομμύρια, από τα οποία 440 εκατομμύρια θα ληφθούν υπόψη για την ενίσχυση ενώ όσον αφορά το υπόλοιπο, η αγορά εξοπλισμού αφορά κυρίως την απόκτηση μηχανημάτων για τον εκσυγχρονισμό του εξοπλισμού παραγωγής, το κόστος των οποίων πρέπει κανονικά να καλύψει η ίδια η επιχείρηση·

ότι η Επιτροπή έκρινε ότι η ενίσχυση δεν ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις που προβλέπονται για την εφαρμογή του εν λόγω νόμου 675/77, τις οποίες είχε εγκρίνει η Επιτροπή στις 18 Ιανουαρίου 1983·

ότι η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά με τη σχεδιαζόμενη ενίσχυση και κάλεσε, με επιστολή της 15ης Δεκεμβρίου 1983, την ιταλική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της·

II

ότι, με τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν την 1η Φεβρουαρίου 1984, στα πλαίσια της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ, οι ιταλικές αρχές δεν προσκόμισαν νέα στοιχεία κατάλληλα να τροποποιήσουν την εκτίμηση ως προς την ενίσχυση που είχε γίνει κατά την έναρξη της διαδικασίας· ότι οι εν λόγω αρχές περιορίζονται να υπογραμμί-

σουν ότι το σχέδιο επενδύσεων έχει σαν βασικό στόχο την ποιοτική βελτίωση και την αυτοματοποίηση της παραγωγής και ότι το αντιστάθμισμα που ανταποκρίνεται στο κοινοτικό συμφέρον δεν πρέπει απαραίτητα να αναζητείται σε κάθε ενισχυόμενη επιχείρηση αλλά μπορεί να βρίσκεται στο γεγονός ότι το σχέδιο είναι σύμφωνο με το γενικό πρόγραμμα του κλάδου που έχει εγκρίνει η CIPI (υπουργική επιτροπή για τη βιομηχανική ανάπτυξη)·

ότι στα πλαίσια της ίδιας διαδιακασίας, τρία κράτη μέλη καθώς και τρεις εθνικές ομοσπονδίες του τομέα της κλωστοϋφαντουργίας και ενδύσεως υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους· ότι οι παρατηρήσεις αυτές υποστηρίζουν τη θέση της Επιτροπής και υπογραμμίζουν κυρίως το γεγονός ότι η επιχείρηση προβλέπει αύξηση της παραγωγής· ότι βρίσκεται σε ένα πολύ ανταγωνιστικό κλάδο σε κοινοτικό πλαίσιο· ότι οι προβλεπόμενες επενδύσεις καλύπτουν κυρίως την αγορά νέων μηχανημάτων και εξοπλισμού εκσυγχρονισμού που δεν μπορούν να θεωρηθούν σαν στοιχεία αναδιάρθρωσης·

III

ότι η προγραμματιζόμενη ενίσχυση από την ιταλική κυβέρνηση μπορεί να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και να νοθεύσει ή να απειλήσει να νοθεύσει τον ανταγωνισμό κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης, ευνοώντας την εν λόγω επιχείρηση και την παραγωγή της·

ότι το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης προβλέπει το ασυμβίβαστο καταρχήν με την κοινή αγορά των ενισχύσεων που ανταποκρίνονται στα κριτήρια που θέτει· ότι οι παρεκκλίσεις από το ασυμβίβαστο αυτό, που προβλέπει το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης, διευκρινίζουν τους στόχους που επιδιώκονται προς το συμφέρον της Κοινότητας και όχι προς το συμφέρον μόνο του δικαιούχου της ενίσχυσης· ότι αυτές οι παρεκκλίσεις πρέπει να ερμηνεύονται περιοριστικά κατά τη μελέτη κάθε προγράμματος ενίσχυσης που αναφέρεται σε ορισμένη περιφέρεια ή τομέα, ή κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης εφαρμογής καθεστώτων γενικών ενισχύσεων και, ιδιαίτερα, ότι εφαρμόζονται μόνο στις περιπτώσεις που η Επιτροπή είναι σε θέση να διαπιστώσει ότι, χωρίς την ενίσχυση, η δράση των δυνάμεων της αγοράς δεν θα επέτρεπε από μόνη της στις ενισχυόμενες επιχειρήσεις να υιοθετήσουν συμπεριφορά που θα συμβάλει στην πραγματοποίηση ενός από τους στόχους στους οποίους αναφέρονται οι παρεκκλίσεις αυτές·

ότι η χορήγηση των εν λόγω παρεκκλίσεων σε ενισχύσεις που δεν παρέχουν παρόμοιο αντιστάθμισμα θα σήμαινε επηρεασμό των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών και νόθευση του ανταγωνισμού, χωρίς να δικαιολογείται κατά κανένα τρόπο από το κοινοτικό συμφέρον, ενώ συγχρόνως θα παρείχε αδικαιολόγητα πλεονεκτήματα σε ορισμένα κράτη μέλη·

ότι, εφαρμόζοντας τις παραπάνω αρχές κατά την εξέταση των ενισχύσεων, η Επιτροπή πρέπει να βεβαιώνεται ότι υπάρχει, εκ μέρους της ενισχυόμενης επιχείρησης, αντιστάθμισμα που δικαιολογεί τη χορήγηση της ενίσχυσης, με την έννοια ότι η ενίσχυση είναι αναγκαία για την υλοποίηση ενός από τους στόχους που θέτει το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης της ΕΟΚ· ότι, εφόσον αυτό δεν μπορεί να αποδειχθεί, είναι σαφές ότι η ενίσχυση δεν συμβάλλει στην πραγματοποίηση των στόχων που επιδιώκουν οι παρεκκλίσεις, αλλά ότι χρησιμεύει στη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης της εν λόγω επιχείρησης·

ότι, όσον αφορά τη βιομηχανία κλωστοϋφαντουργίας και ενδύσεως, η Επιτροπή προσδιόρισε, στις κοινοτικές προδιαγραφές όσον αφορά τις ενισχύσεις στον τομέα αυτό που καθορίστηκαν το 1971 και το 1977, τους στόχους εκείνους που εξυπηρετούν κοινοτικό συμφέρον· ότι οι στόχοι αυτοί αποκλείουν συγκεκριμένα κάθε υποστήριξη συντηρητικού χαρακτήρα με την οποία θα κινδύνευαν να μεταφερθούν οι δυσκολίες από το ένα κράτος μέλος στο άλλο·

ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η ύπαρξη τέτοιου αντισταθμίσματος δεν φαίνεται να υπάρχει όσον αφορά την επιχείρηση στην οποία χορηγείται η ενίσχυση·

ότι η ιταλική κυβέρνηση δεν μπόρεσε να δώσει και η Επιτροπή δεν μπόρεσε να βρει καμία δικαιολογία για να επιτρέπει τη διαπίστωση ότι η εν λόγω ενίσχυση πληροί τους απαιτούμενους όρους για τη χορήγηση μιας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης·

ότι, όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ), σχετικά με τις ενισχύσεις που προωθούν ή διευκολύνουν την ανάπτυξη ορισμένων περιοχών, η περιοχή στην οποία έχει το εργοστάσιό της η δικαιούχος επιχείρηση δεν είναι από εκείνες όπου το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθιστα χαμηλό ούτε πλήττεται από σοβαρή υποαπασχόληση, κατά την έννοια το άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α)· ότι, όσον αφορά την παρέκκλιση που προβλέπεται στο στοιχείο γ), η ενίσχυση δεν διευκολύνει την ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών περιοχών, κατά την έννοια της διάταξης αυτής, εφόσον άλλωστε η ενίσχυση δεν προβλέπεται για την πραγματοποίηση του στόχου αυτού·

ότι, όσον αφορά τις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β), το μέτρο δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο που να επιτρέπει το χαρακτηρισμό του σαν σχέδιο ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή σχέδιο που έχει σαν στόχο την άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους, η προώθηση του οποίου δικαιολογεί την παρέκκλιση, σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β), από το ασυμβίβαστο των ενισχύσεων που ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1·

ότι η Επιτροπή αποφάσισε, στις 18 Ιανουαρίου 1983, να μην εγείρει αντιρρήσεις όσον αφορά την θέση σε εφαρμογή του ιταλικού καθεστώτος ενισχύσεων δυνάμει του νόμου 675/77, εξαιρώντας από το καθεστώς ορισμένους ευαίσθητους τομείς της κλωστοϋφαντουργίας και της βιομηχανίας ενδύσεως, όπως η παραγωγή πυτζαμών (ΣΠΙ 24), και με την προϋπόθεση να κοινοποιούνται εκ των προτέρων όλα τα σχέδια που προβλέπονται υπέρ βιομηχανίας του τομέα των εσωρούχων (ΣΠΙ 13)·

ότι οι συνθήκες αυτές οφείλονται κυρίως στο υψηλό επίπεδο ανταγωνιστικότητας στο οποίο έχουν ήδη φτάσει οι εν λόγω τομείς στην Ιταλία και ότι αποσκοπούν στο να αποτρέψουν να επηρεάσουν τις συναλλαγές κατά τρόπο που είναι αντίθετος προς το κοινό συμφέρον·

ότι με βάση τα παραπάνω οι ενισχύσεις, βασικά επενδύσεις εκσυγχρονισμού, ανακαίνισης και σχηματισμού αποθεμάτων της εν λόγω επιχείρησης, δεν προβλέπουν αντιστάθμισμα προς το συμφέρον της Κοινότητας· ότι, ως εκ τούτου, τίποτα δεν θα επέτρεπε στην Κοινότητα να παρεκκλίνει από την αρχή του ασυμβίβαστου των ενισχύσεων με την κοινή αγορά, επιτρέποντας για την εν λόγω ενίσχυση παρέκκλιση βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι ενισχύσεις που σχεδιάζει να χορηγήσει η ιταλική κυβέρνηση κατ' εφαρμογή του νόμου 675/77 σε επιχείρηση που παράγει πυτζάμες και εσώρουχα στη Μπολώνια, και τις οποίες κοινοποίησε στην Επιτροπή με επιστολή της 6ης Σεπτεμβρίου 1983, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ και, κατά συνέπεια, δεν πρέπει να χορηγηθούν.

Άρθρο 2

Η ιταλική κυβέρνηση ενημερώνει την Επιτροπή, μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που πήρε για να συμμορφωθεί με αυτή.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 17 Απριλίου 1984.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος της Επιτροπής